

KOROŠEČ

Uredništvo in upravištvo v Velikovecu.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrletno 3 K.

Velikovec, 27. marca 1920.

Cene inseratom: enostopna petitvrsta ali nje prostor 1 krono. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

Kmetski nemiri v Nemški Avstriji.

Nasilne rekvizicije. — Boj med kmeti in orožniki. — Okoli 50 kmetov in orožnikov mrtvih, veliko število pa ranjenih. 15 kmetov ustreljenih po prekem sodu.

V Nemški Avstriji se Časi se izpreminjajo. Povračilo vojne škode.

Avstrija ima nekaj nad 6 milijonov prebivalcev. Med temi je več ko 3 milijone mestne gospode in sploh takih ljudi, katere mora kmet rediti. Če bi Avstrija bila prav rodovitna dežela, bi to še kako šlo. Pomisliti pa moramo, da avstrijski kmet ne pridela niti toliko žita, kolikor ga sam potrebuje. Dunajska vlada pa si misli: Če mora mestna gospoda stradati, naj strada tudi kmet! Zato so avstrijski ministri ukazali rekvizicije: določili so, koliko živine in žita in po kateri ceni mora kmet prodati državi. Kmetu so pustili samo toliko, da s svojo družino ne pogine od lakote. Kmet je sicer škripal z zobmi, a moral se je vdati.

Ko pa je mestna gospoda pojedla, kar je bil kmet oddal, so avstrijski ministri zaukazali nove, še hujše rekvizicije. To pa je bilo kmetom preveč. Vedeli so, da v Jugoslaviji ni rekvizicij; vedeli so, da sme naš kmet rodajati živino in poljske pridelke, komur hoče. Zato niso hoteli nič oddati. Dunajska vlada pa si je znala pomagati: poslala je pretekli teden nad kmete orožnike. Medtem ko so orožniki pobrali več vagonov živine in žita ter jih spravili na kolodvor, da bi jih odposlali v Gradec in na Dunaj, se je zbralo več sto dobro oboroženih kmetov in napadlo kolodvor in orožnike. Med kmeti in orožniki je nastala prava bitka. Okoli 50 kmetov in orožnikov je mrtvih, veliko pa ranjenih. Šele ko so dobili orožniki pomoč iz Gradca, se jim je posrečilo, da so premagali uporne kmete. Nato je bil takoj proglašen preki sod (Standrecht). Samo v enem kraju so po prekem sodu ustrelili 15 kmetov.

Tako postopa Avstrija s svojimi kmeti, in to v 20. stoletju! Človeku mora od jeze zavreti kri, ako vse to premisli in se spomni, da je še vedno na Koroškem nekaj brezvestnih, od Boga zavrženih ljudi, ki bi radi tudi naše koroške kmete spravili v tako nesrečo!

„Čajti“ so se čudno spremenili. Ni še dolgo, kar so nam folksverovci grozili, da pridejo z vojsko, z „gvirami“ in s kanoni in da bodo poklali vse „Čuše“ Dan za dnem so se napovedovali Zepej in drugi „generali“. Nemčurji so se veselili in pripravljali na skrivaj slavoloke in frankfurtarice, da jih dostojno sprejmejo. Mi smo se smejali, imeli smo zastoj „teater“ na njihov račun.

No, kolo se je zasukalo, citre pojejo sedaj malo drugače. Folksverovci prihajajo — ne s puškami, z mašinami in s kanoni, ampak lepo mirno — do spoznanja, da je bila vse skupaj velika neumnost, kar so napravili od začetka leta 1919 pa dosedaj. V roke smo dobili z roko pisan nemški letak, v katerem drug drugega priganjajo, naj se prvi oglasi pri naših obmejnih stražah. Drugi bodo pa gledali, kaj se bo z njim zgodilo. Ne zaupajo si menda še prav, drugače bi bilo bolj primerno, da se pogovore med seboj osebno.

Obljubljena dežela jim postaja premrzla. Drug za drugim se zglašajo pri naših stražah, nato še hitro pri glavarstvu za legitimacijo in potem domu, domu...

„Ja, der Hunger tut halt immer weh“, zato se ne menijo več, če je cona A jugoslovanska, nemška ali pa kinezarska.

Veseli nas ta preobrat, za nas je gotovo dobro znamenje. Samo en pomislek še imamo. Ali ne bodo nekateri, ko bodo postali siti, začeli zopet agitirati proti naši državi kakor na Prevaljah in v Guštanju? Zato pa svetujemo našim oblastim, naj pazijo nanje ter vsakega, ki bi začel agitirati proti naši državi, napravijo „hungerdiensttauglich“ in ga pošljejo v Avstrijo nazaj gladovat. (Iz Mežiške doline nam prihajajo pritožbe, da se tam županstva in druge oblasti premalo brigajo za to, kaj počenjajo nekateri „begunci“, ki so se vrnili domov, da si zopet napolnijo lačne želodce. Pri-pomba uredništva.)

Kakor smo svejčas že poročali, je mirovna konferenca sklenila, da morajo Nemci tudi naši državi povrniti vojno škodo. S tem vprašanjem se peča v Parizu posebna komisija. Zastopnik naše vlade v tej komisiji je g. Mat. Boškovič. Jugoslavija zahteva od Nemcev:

52.000 vprežnih volov
100.000 plemenskih krav od 2. do 7. let.
5.000 bikov od 1. do 3. let.
50.000 plemenskih kobil od 3. do 7. let.
1.000 žrebcev od 3. do 7. let.
2.000 vprežnih konjev
200 težkih vprežnih konjev
400.000 ovc
20.000 ovnov.

Razen živine pa zahtevamo še od Nemcev za 200 milijonov raznega materijala za industrijo in obrt, za 200 milijonov raznega materijala za mostove, potem železa, barv in jekla. V najkrajšem času nam morajo Nemci izročiti za več ko 200 milijonov telefonskih in telegrafskih aparatov, do 1. julija t. l. pa 30 železnih mostov. — Gorje premagancem!

Gospodarstvo.

Oddaja plemenskih bikov pincgavske in simodolske pasme.

Na državne stroške se namerava nakupiti do 50 plemenskih bikov pincgavske in simodolske pasme za tiste okraje, kjer se gojita te dve pasmi in kjer je pomanjkanje dobrih plemenjakov. Nakupna cena poldrugo in dveletnim bikom bo približno 5000 do 6000 K.

Oddajo bikov bo izvršila „Slovenska kmetijska družba“, ki jih bo prepustila živinorejcem, živinorejskim in bikorejskim zadrugam ter občinam po znižani ceni, in sicer s popustom ene tretjine nakupne vsote.

Živinorejci, zadruga in občine, ki si žele nabaviti take bike po znižani

ceni, se pozivljajo, naj takoj, najkasneje pa

do 31. marca t. l.

vložijo prošnje, potrjene od tamkajšnje občine, da je za njih okoliš bik-plemenjak res potreben, pri „Slovenski kmetijski družbi“ v Ljubljani, Turjaški trg 3.

Istčasno morajo pri tej družbi vložiti kot jamstvo, da bodo bika res prevzeli, znesek 1500 K.

Ko biki dospejo v Ljubljano, se prosilci osebno pozovejo, da si vsak sam izbere za pleme tistega, ki se mu zdi primeren, podpiše „Zaveznopismo“, da bo bika držal za pleme najmanj dve leti in da bo vodil točno spuščalni zapisnik. Nato doplača ostali znesek dvetretjinske kupnine in prevzame osebno bika.

Slovenska kmetijska družba.

Poljski delavci.

V Prekmurju se nahaja par tisoč poljskih delavcev, ki so hodili pred vojno na sezonsko delo po različnih krajih Madžarske. To so v veliki večini dobri, pridni, trezni in zanesljivi delavci. Vsled sedanjih razmer so ti sedaj večinoma brez dela, ker jim je onemogočen prehod čez demarkacijsko črto. Stalno se obračajo zato na državno posredovalnico in prosijo zaposlenja čez poletje, ker jim sicer grozi največja beda. Ker pri nas čez poletje zelo primanjkuje poljskih delavcev, se pozivljajo vsi kmetovalci, ki želijo dobiti take delavce, da se takoj pismeno obrnejo na državno posredovalnico za delo v Ljubljani, ter naj naznanijo, koliko delavcev in delavk potrebujejo in koliko mesecev bodo zaposleni. Pozivljajo se tudi vsa načelništva podružnic, kakor tudi županstva, da javno razglasijo to objavo.

Novi dvokronski bankovci

pridejo v najkrajšem času v promet.

Proti tihotapcem.

V ministrstvu za notranje stvari pripravljajo nove, bolj stroge predpise glede tihotapcev.

Draginja v Ameriki.

Ne le v Evropi, ampak tudi v Ameriki raste draginja. Listi poročajo, da stane v Čikagu 1 krompir 5 čeških kron.

Podjuna.

Velikovec. Morilec jezerskega postiljona aretiran. (Uradno poročilo.) Glasom brzojavnega obvestila od postaje Železna Kapla z dne 11. 3. 1920 je bil prejšnji večer na Jezerekem poštni sel od neznanega zločinca umorjen in oropan. Sumljiv je bil tega zločina mlad človek, brez brk, črno oblečen, z rjavimi gamašami, ki je šel v smeri proti Pliberku. Na to obvestilo so odšle orožniške patrulje na vse strani. Patrulja podstražmojstra Rudolfa Puhar in Jakoba Hroščak je dognala v gostilni pri „Hrusta“, da je bil v gostilni neki črno oblečen, neznan, mlad človek, ki je pil vrček sadnega mošta in je ravnokar odšel naprej po cesti proti Prevaljam. Orožnika sta šla hitro za njim in res sta ga okoli deset minut pozneje zagledala na cesti.

Ta se je oziral nazaj na orožnika, pa je nadaljeval nemoteno svojo pot.

Ko sta ga orožnika dohitela, nista bila gotova, če je zasledovani sumljiv ali ne, ker se njegova postava, starost in tudi obleka ni skladala s popisom morilca. Vsekakor sta ga pa zadržala, da se izkaže. Izdal se je kot Janez Mrcina, pokazal legitimacijo in je rekel, da prihaja iz Velikoveca, kjer je prejšnjo noč prenočeval. Pri nadaljnjem zaslišanju je izpovedal, da je prišel čez Železno Kaplo iz Kranjskega. Iz tega sta orožnika že sumila, da imata najbrž zasledovanega morilca pred seboj, toda ta je še vedno tajil, da ni nič krivega storil. Kljub temu je podstražm. Puhar izjavil, da ga v imenu postave aretira.

Orožnika sta stala pred njim na cesti, puške v rokah. Podstražm. Puhar se je hotel prepričati če ima Mrcina orožje in je stopil bližje, a v tem trenutku je potegnil Mrcina bliskoma vojaško armadno pištolo, ki jo je imel za pasom na desni strani, in je nameril in sprožil na na levi od Puharja stoječega vodjo Hreščaka, pa ga ni zadel; obenem je tudi udaril z isto pištolo podstražm. Puharja po glavi in ga lahko ranil.

Podstaržmojster Puhar je imel jermen od puške na levi roki in ni mogel več drugače, kakor da ga je z obema rokama objel okoli života, medtem ko mu je vodja Hreščak sunil bodalo v levo stegno. Nato je Mrcina izpustil pištolo iz rok, nakar sta ga orožnika vklenila.

Mrcina je potem priznal, da je prejšnji dan na Jezerskem vrhu ustrelil poštnega sela in mu vzel beležnico, v kateri je bilo 380 kron, in žepno uro. Iz beležnice je vzel denar in jo vrgel zopet proč. Mrcina izjavi, da je prišel na Koroško, da bi nakupil usnja in sukna. Roparski umor je izvršil, ker ni imel denarja.

Dalje je izjavil, da je hotel usmrtiti oba orožnika in potem bežati dalje.

Pri osebni preiskavi Mrcine se je našlo 385 K, beležnica, žepna ura, žepni nož, vojaška pištola in 4 naboji.

Velikovec. „Arbeiterwille“, znani socijalnodemokratski nemški list, nam prihaja na naslov: I. I. Velikovec, Jugoslavija — SHS. V Gradcu torej niso tako neumni kakor nekateri Velikovčani, ki še vedno na skrivnem upajo, da bo še kdaj Velikovec nemški.

Pliberk. (Ostovska trompeta poje). Menda vsaj še ne bo sodnji dan? Morda pa bo glasovanje? Ko bi se vse ravnalo po nji, bi bilo za naše nemčurčke pač imenitno. Tako pa se v svoji onemoglosti zadere sedaj nad tem, potem zopet nad drugim poštenjakom. Vsled prizanesljivosti naših oblasti ima piskača seveda tudi v našem mestu. Najlepša stran zanj je — sever. Zato se je spravil na našega g. nadpoštarja Černica, kateremu pa niti do kolen ne seže. Občevanja s kmeti g. nadpoštarju ne privošči. Boji se že za tistih 70% za N. Avstrijo, ki jih ima hčerka v žepu. Najrajši bi obdeloval kmete pač po svoje. Kadar se pa pri njem zbirajo razni Avstrijci kakor Mondl, Schellander, Sablattniggi, Kronenfeldi i. t. d., tega pa ne pove. Tudi v akcijah, ki jih kuje na svojem stanovanju, molči. — Izvoščka

Jurca dolžiš tatvine? Da res, Jurc je imel tedaj veliko naloženega: 3 sode vina iz Nar. doma, 3 zaklane prešiče in strojne puške. Ni pa tega peljal v Pliberk, proti Prevaljam. To blago pa ni bilo Jurčeva, ampak so si ga prisvojili „pošteni“ značajni, junaški folksverovci, ki so Jurca prisilili, da je zapregel in peljal. V spremstvu avstrijskih „poštenjakov“ je peljal blago. Pri Krulju se je procesija pomnožila za 3 prešiče in kočijo. Na Poljani se je karavana ustavila. Nekaj folksverovcev je prineslo iz hiše vsak pol žaklja suhih klobas in mesa ter dva žaklja koruzne moke. Eden je še rekel: „Smo dobri ljudje, vzeli smo samo polovico, ima še tako dosti!“ Procesija se je nato začela pomikati proti Prevaljam. Kakor izvošček Jurc, tako je moral voziti naropano (pardon, pošteno, pridobljeno) blago tudi hlapec g. nadpoštarja. Prava nemška pravičnost! Tatje — poštenjaki, Slovenci — lepovi. Dopisnik, čemu vse tako obračaš? In Jurc naj bi bil v občinskem zastopu? Da bi dopisnik tega ne vedel, ko vendar vse tako dobro ve! „Štimce“ se vendar nikoli ne lažejo! Kaj vse morajo ljudje v coni B čitati in verovati! Ubogo ljudstvo v „prosti republiki“, kako se nam smiliš! Bog nas varuj take prostosti!

Pliberk. (Shod.) Na velikonoč ni torek je ob 1. uri pop. v Nar. domu v Pliberku važno zborovanje vseh po Nemcih meseca maja 1. l. oropanih Slovencev. Vsi prizadeti naj gotovo pridejo.

Galicija. Od zlomka so ti naši gališki vetrovi! Pa tudi nesramni so, da je strah. No, pa recite, če ni to nesramnost, da niti slovenskih napisov ne morejo pustiti v miru. Ni še dolgo tega, ko so vrgli nekemu gostilničarju napis z gostilne. Svetujemo dotičnemu gostilničarju, naj da napraviti takoj boljši napis na svojo gostilno. Prepričal se je sedaj lahko sam, da je taka mala „ditca“ za nič, ker jo lahko takoj „veter“ prevrne. Najbolje je, da pokliče „malarja“, da mu pošteno „namala“ na zid slovenski napis. Takemu napisu ne bo noben „veter“ več kos. Niti kraška burja bi ga ne mogla odnesti.

Galicija. Nemška agitacija že peša. Kar še pride čez mejo, je že tako neumno, da niti najbolj zabiti nemčurji ne verjamejo več. Pred kratkim so nemški agitatorji trosili pri nas letak „Kärntner Volksschule“ (Koroška ljudska šola). V njem trdijo, da je koroška deželna vlada posebno skrbela za „slovensko šolo“. Mislimo, da pač v coni A ni niti enega trepa, ki bi verjel to „lušno storijo“. Obljubljajo prebivalcem cone A, za slučaj, da bi prišli pod Avstrijo, pomoč od zveze narodov. Hvala lepa za pomoč od „zveze“, ki je še ni! Dokler ta ne pride, bi nam Nemci že vse „porekvirirali“. Mi smo prav zadovoljni, da smemo ostati pod Jugoslavijo, ta nam daje kruh in zaslužek, zveza narodov pa ne da niti piškavega oreha.

Vobre. Iz Nemške Avstrije sta se vrnila prejšnji voberski poštar Leber in Petrov sin v Klečah. Tudi Klančnik menda kmalu pride?

Tinje. Tuk. Marijina družba priredi na velikonočni pondeljek ob 3. uri popoldne v prostorih prošnje narodno igro „Nežka z Bleda“. Prijatelji in člani Marijinih družb in ženskega društva so

iskreno vabljeni. Vstopnina 2 K je namenjena za novo društveno zastavo, zato se bodo preplačila hvaležno sprejemala.

Igra se dne 11. aprila ponovi, in sicer v prid tuk. ženskega društva.

Grabštanj. Koncem marca pride iz Ljubljane komisija, ki bo pregledala takozvano Tinjsko blato, ki ga misli vlada izsušiti.

Grabštanj. Dne 19. marca ob pol šestih je izbruhnil na do sedaj še neznan način ogenj v hlevu Marka Mautner v Grabštanju. Prebivalstvu in vojaštvu se je posrečilo, da se je ogenj omejil. Skode je 100.000 K.

Mostič. Dne 27. febr. t. l. je bila na Mostiču aretirana gdč. Terezija Tomaž iz Velikovca. Imenovana je imela pravilno prepustnico od koroškega obmejnega poveljstva in pravilen potni list za potovanje po celi Avstriji, izstavljen od deželne vlade in policijske direkcije v Gradcu. Ustavil jo je neki Wernig iz Velikovca (brat brivca Werniga). Očitati so ji, da je slovenska vohunka, ker baje naše oblasti samo tem izstavljuje prepustnice. Wernig ji je odvzel vse potne liste, potem so jo tirali od enega „komandanta“ do drugega, naposled so jo hoteli spraviti v Svinec. Lagali so se, da avstrijski potni listi niso veljavni za Koroško. Zadržana je bila 12 ur.

Nujno osumljena, da je povzročila to aretacijo, je gospa Magnet, trgovka s papirjem v Velikovcu, ki se je vozila pred njo. Wernig je Tomaževo že pričakoval pred gostilno Jandler, torej je moral biti od nekoga obveščen. Tja grede gdč. Tomaž ni imela nobenih sitnosti. Za enkrat prepuščamo oblastim, da stvar preiščejo, potem bomo tudi mi izpregovorili besedo.

St. Peter na Vašinjah. Ljubi „Korošec“! Potožiti Ti moram žalostno novico. Veš, da je ves Tvoj trud, da bi rešil Koroško, zastonj? Zastonj pripoveduješ o lakoti na nemški strani, zastonj o rekviriranju, zastonj, da je tam več mestne gospode, ki zna samo jesti, delati pa nič, ko pa kmetskega ljudstva, ki zna kruh tudi pridelati; zastonj pripoveduješ o vojnih dolgovih, katerim nihče v N. Avstriji ne bo ubežal, zastonj o blagostanju, ki bo vladalo v Jugoslaviji. Vse, vse je zastonj, Koroška je izgubljena. Veš, na Rudi je strašno imeniten gospod, med vojsko se je celo to učil, da se mora kmetom biki rekvirirati ravno dan pred pregledovanjem, da se potem drugi dan dobi premija za dobro rejō in dobro pleme — iz tujega hleva. Veš, ta imenitni gospod je znan celo pri antanti. Antanta mu je celo poslala prijazno pisemce. V tem pa stoji črno na belem: „Vsa Koroška pride pod Nemce“. O tem pismu vemo že vsi po Grebinju, Rudi in tudi tu v St. Petru. Vidiš, ljubi „Korošec“, vse je zastonj, kaj se boš še trudil, mirno zaspaj za vedno, ker se ne da nič več narediti. Antanta je Jaklmu pisala, pa je amen!

St. Peter na Vašinjah. Dne 14. t. m. je pogorelo v Malih Djekšah pri Jegartu. Sumi se, da je zažgala zlobna roka. Razen ljudi in živine se ni moglo rešiti ničesar.

Trušnje. Gojenke gospodinjkega tečaja v Trušnjah so darovale ženskemu

društvu za važenberško okrožje 200 K. Živela naša dekleta!

Dobrla vas. Na Belo nedeljo, 11. aprila t. l. popoldne ob 3. uri priredi Narodna Čitalnica v Dobrli vasi v Čičmanovih prostorih svoj I. koncert z bogatim vzporedom. Pevske točke proizvaja celotni društveni pevski zbor, glasbene pa salonski orkester na lok.

Prijatelji lepega petja in ljubitelji glasbe, pridite!

Okoliška društva naj blagovolijo vzeti to na znanje z ozirom na čas svojih prireditev.

Žitara vas. Začetkom meseca marca se je ustanovilo za Žitaro vas in okolico žensko društvo, ki šteje danes že 50 članic, samo delavna in sveža dekleta in žene, ki imajo dobro voljo ter hočejo delati v blagor in prid svoje-ga stanu in naroda. V odbor so bile soglasno izvoljene: za predsednico in tajnico gdč. Gabrijele Tavčer, za blagajnico Katrca Artač in kot odbornice Micka Kordeš, Angela Rutar, Režika Ogris in gospa Pök. Pri ustanovnem shodu je govoril g. nadučitelj Sokol o pomenu zborovanja, delu in cilju ženske organizacije i. t. d. G. župnik Weis pa je v gorkih in lepo ubranih besedah pozdravil ustanovitev društva. Novo društvo obeta najlepše uspehe in prepričani smo, da si bo v najkrajšem času priborilo oni ugled, ki mu gre. Dekleta in žene Slovenke pa, ki stojite danes še ob strani, vabimo Vas k pristopu v našo organizacijo.

Mohliče. (Zahvala.) Žensko društvo za Rikarjo vas izreka gospe Emi pl. Zadurovicz za velikodušni dar najiskrenejšo zahvalo. Posnemajte!

Globasnica. Prav žalosten dogodek se je te dni prigodil pri nas. Umrla je dne 18. t. m. hči tukajšnjega kovača Marija Leder — Tonejeva v 22. letu svoje starosti. Prehladila se je s tem, da se je izmučena vlegla na vlažno pomladansko zemljo. Zmračil se ji je tudi um in nenadoma jo je iztrgala smrt žalujoči rodbini.

Gorenče. Dne 23. marca sta zgoreli hiša in gospodarsko poslopje posestniku Jakobu Lindl, pd. Kavčeu v Šmiklavžu. Zavarovan je bil komaj za 1000 K. Kmetje, zvišajte svoje zavarovalnine! — Dne 20. t. m. so izkopali Jurja Karner, pd. Fürpasa, ki je bil že 14 mescev pokopan. Njegova žena in njen sedanji mož sta osumljena, da sta ga zastropila.

Rož.

Iz spodnjega Roža. Že zopet so nas hoteli naši zagrizeni nemčurčki in plačani agitatorji Nemške Avstrije zbegati z novico, da bo naša tobačna režija izdala karte, zahtevala za iste 30 K — in povrh še povišala sedanje cene tobačnim izdelkom za 100%. Nadalje lažejo, da imajo v Celovcu za slučaj, če bi zasedli cono A, 5 vagonov sladkorja, katerega bodo tukaj razdelili. (Na datum, kdaj pridejo, so pa to pot pozabili!?) Hvalabogu, da naše ljudstvo takim oslarijam izmečkov človeške družbe Sumija, Kirschnerja, Lučovnika et Companije ne verjame in je uverjeno, da naša tobačna režija tem pobožnim željam celovških prismod nikdar ne bo ustregla. V drugem slučaju pa bi Vas, Sumi, Kirschner, p. d. Razaj, in Lučovnik vprašali: Če imate

v Nemški Avstriji, posebno v Celovcu vsega dovolj, zakaj pa ste se še pred nedavnim časom pričkali z dunajsko vlado za tistih 10 vagonov krompirja, katerega je poslala Jugoslavija bedni Nemški Avstriji? To pričkanje, kdo je krompirja bolj potreben, Dunaj ali Celovec, pa je trajalo tako dolgo, da ga je takrat nastopivši mraz uničil. Dunajčani za imenovane celovške gospode res niso zastonj rezervirali mesta v „Steinhofu“ pri Dunaju!

Nemška Avstrija.

Poštna pristojbine v Nemški Avstriji.

V Avstriji so zopet zvišali poštna pristojbine (tarife), tako da stane: dopisnica 50 v, pismo 80 v, priporočeno (rekomandirano) pismo 2 K; poštna nakaznica za zneske do 50 K stane 1 K, za zneske do 1000 K pa 10 K.

Vrednost srebrnega denarja v Avstriji.

Avstro-ogrška banka plačuje za 1 srebrno krono 23 nemških kron.

Srečni avstrijski kmetje.

Celovski listi imajo vsi posebne oddelke, v katerih naštevajo imena onih avstrijskih kmetov, ki so bili kaznovani zavoljo prodaje živine. Kazen 10.000 za tele, ki ga je kmet prodal pod roko, je nekaj čisto navadnega. Profit sme delati samo Šumijeva „Viehverwertungsgesellschaft“. Če bi se to godilo v coni A, bi Nemci vpili o jugoslovanski strahovladi. Naši kmetje lahko izprevidijo iz tega, da bi bili tudi oni celovskim gospodom le molzna krava. To je dobro, da nima celovška gospoda nič opraviti s slovenskimi kmeti.

Celovec. Po vsej coni B se trdovratno širi vest, da bomo zasedli kmalu celo cono B in da se radi tega vrše pogajanja med Dunajem in Beogradom.

Politične novice.

Pogajanja za novo vlado.

Naši politiki se še vedno niso zedinili, kako naj bi bila sestavljena nova vlada. Ena stranka ni zadovoljna s tem ministrom, druga zopet z onim ne. Skoraj vsakdo misli le na korist svoje stranke. Da trpi pri tem država škodo, za to se le malokdo meni.

Antanta zasedla Carigrad.

Antantne čete so zasedle Carigrad. Turki se niso dosti upirali.

Državne prodajalne.

Ministrstvo za prehrano bo ustanovilo lastne prodajalne, v katerih se bo prodajala obleka po zelo nizkih cenah.

Vojske še ni konec.

V Nemčiji vre. Republikanci, boljšeševiki in monarhisti, vse skrižema se oborožuje in vojskuje med seboj. Povsod vlada nered in anarhija.

V Nemški Avstriji se upirajo kmetje z orožjem v roki večnim rekvizicijam, ki jih ukazuje dunajska vlada.

Na Španskem je izbruhnila splošna stavka vseh železničarjev.

V Dublinu na Irskem so nastali nemiri med prebivalstvom, ki zahteva samostojnost Irske.

Nikjer še ni pravega miru, povsod še teče kri. Posledice svetovne vojske še leta in leta ne bodo izbrisane. Lahko smo veseli, da je vsaj pri nas mir!

Konferenca v San Remu.

Konferenca antantinih ministrskih predsednikov se je sestala dne 21. marca v San Remu na Italijanskem.

Širite povsod „Korošca“!

Iz ženske organizacije.

V nedeljo, dne 18. aprila t. l. se bo vršil v Velikovcu občni zbor „Zveze ženskih društev na Koroškem“.

Želimo, naj se ta dan zbere v Velikovcu kar največ zavednega ženstva. Zato prosimo razna društva, naj prireditve, ki bi se morale vršiti 18. aprila t. l., prelože na kak drug dan. Odbor.

Poslano.

Podpisani s tem potrjujem, da nisem dal v „Kärntner Landsmannschaft“ št. 27., letnik 1919 dotične notice iz Vober, kjer se trdi, da nisem dobil zemlje v najem, da so se popisovale pri oddaji njiv v zakup prazne pole papirja za protest proti plebiscitu i. t. d. Dotična notica je laž in se je moje ime zlorabilo brez moje vednosti.

Nasprotno pa potrjujem, da se je postopalo pri oddaji njiv zelo pravilno in se po moji vednosti ni odvzela zemlja nikomur, kdor nima sam svoje lastne dovolj. Tudi jaz sem iste njive, ki sem jih imel poprej, dobil zopet za naprej, ker imam družino, ki šteje sedem oseb, ter le doberšen oral svoje zemlje. Vprašalo se me je le, kako veliko družino in koliko svoje posesti imam, ter se mi je dalo z ozirom na to, da se ne morem preživljati na lastni zemlji, moje njive še nadalje v najem, vključ temu, da sem se svojčas svoje voljno izrazil, da bom pri plebiscitu glasoval za N. Avstrijo.

Pavel Pacher.

Za kratek čas.

Lovec svojemu petletnemu sinčku: „Glej, Tonček, dve sestrici si dobil!“ Tonček: „Kaj ne, ate, to—le tukaj bomo obdržali!“

Za
ovčjo volno
zamenjam
fin barhent.

Dam za 1 kg snažne volne 2 m. Volna naj se prinese s seboj. Doma sem ob sredah, sobotah in nedeljah.

J. Oswald, Velikovec,
Kavarna Sparl.

Gostilna se da v najem. Zraven so tudi njive, travnik in pašniki. Najemnik mora biti zaveden Slovenec. Več se izve pri gostilničarju Radišnjaku v Področici, Koroško.

Ženitvena ponudba. Trije mladeniči, od 22 do 26 let stari, s par tisoč kronami denarja, neomadeževane preteklosti in poštenega značaja, se žele priženiti na kako primerno posestvo z gospodčinami od 20 do 25 let. Vdove z enim otrokom niso izključene. Le resne ponudbe s sliko, ki se na zahtevo vrne. Tajnost zjamčena. Ponudbe pod „Nada“ št. 333, na uredništvo „Korošca“.

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška Mastin. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmlila, pa se primeša dvakrat na teden. Redilni prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat polzkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prasiča ali vola da se bolje redi.

Ako se Mastin pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina K 20:50 poštnine prosto na dom.

Mazilo zoper garje
(naftomazilo) uniči pri ljudeh garje, lisaj, srbečico, kožne bolezni, izpuščaje. Pri živini uniči garje. 1 lonček 6, po pošti 10 K 50 v.

Lekarna Trnkóczy
Ljubljana, Kranjsko. Zraven rotovža.

Za Malgajev spomenik

Junaku Malgaju in vsem borilcem, ki so darovali svoje mlado življenje, da so nam priborili svobodo in nas rešili avstrijskega jarma, hočemo postaviti na Koroškem ponosen spomenik, ki bo pričal še poznim rodovom o njihovem junaštvu in o naši hvaležnosti in narodni zavednosti. Dolžnost vsakega zavednega Slovenca je, da po svojih močeh prispeva za ta spomenik. Rojaki, pošiljajte darove na Narodni svet (Malgajev spomenik) v Velikovcu.

Išče se dobro ohranjena slamo-reznica. Ponudbe na Upravitelstvo ekonomije Zelenk (Hirschenau), pošta Greblinj.

Kupi „Drava“ Maribor.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)
Tesan les (smrekov, jelkov, borov)
Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)
Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)
Drva (trda in mehka)
Stoječi les v gozdu
Smrekovo skorjo

kupi
vsako množino
„DRAVA“
lesna trgovska in industrijska družba
v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Gostilna se da v najem v hiši Posojilnice v Globasnici. Pri hiši je več sadni vrt in vrt za zelenjavo, hlev in kegljišče ter okoli 4 birne posetva. Natančni pogoji in cena se izvedo pri načelnstvu posojilnice v Globasnici.

Pozor! Kmetje! Pozor!

Najvišjo ceno za ovčjo volno, oprano in neoprano, plačuje edino le J. Oswald, Velikovec, kavarna Sparl. Prepričajte se!

Tridesetletna vdova z enim otrokom, isče službe kot gospodinja pri starejšem gospodu ali pri otrokih brez matere v mestu. Ponudbe na M. W. No. 23, poštno ležeče, Tinje, Koroško.

35 — 40 centov krompirja (zgodnjega in poznega ter približno isto množino slame, ki bi se dala porabiti tudi za streho, prodaja pd. Dornberger na Rudi, št. 17.

Anton Lečnik, urar in zlatar v Borovljah priporoča svojo veliko zalogo ur v niklu, srebru in zlatu, uhanov, zakonskih prstanov, verižic, budilk in stenskih ur. Zlatuino in srebrnino kupuje po najvišji ceni.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (interurban).

Glavni trg št. 37.

Račun poštn. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.695.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice. Daje pojasnila vsak čas brezplačno.